

Horizon for syrians i Associació Catalunya-Líban

presenten el seu nou projecte

Mediterranean soul, l'esperit de la Mediterrània.

Horizon for syrians i Associació Catalunya-Líban són dues associacions que treballen per ajudar els refugiats de la guerra de Síria, o de qualsevol altra guerra, tant els que malviuen en camps de refugiats com els que han pogut arribar a Europa i tenen problemes d'adaptació a una nova realitat sociocultural.

SOCIETAT ▸ BAGES

LA CRISI DELS REFUGIATS

Arriba a Artés el primer siria del flux de famílies que busquen refugi a Europa

► Joan Babeli, siria que fa 35 anys que viu a Catalunya, ha anat a Àustria a 'rescatar' un germà

ENRIC BADIA | ARTÉS

«Em va trucar, em va explicar que estava amb un jove kurd en una població d'Àustria, sense saber què fer ni on anar, sol, sense la família... Li demanava diners per acollir-lo. Vaig sentir que el kurd, que l'havia tret d'un grup de refugiats que estaven a la mesquita, no se separava d'ell i que escoltava tot el que deïem i hi intervenia. No em va fer gràcia. Vaig anar a veure el Ramon [Creus, conegut fotògraf d'Artés] i li vaig demanar si m'acompanyava a buscar-lo. Em va fer por deixar-lo sol a Àustria, fora del grup i sense recursos». Joan Babeli va emprendre un viatge en cotxe d'anada i tornada a Àustria, 55 hores pràcticament sense parar, entre dimarts i dijous. El seu germà, Riald, ja viu amb ell a Artés des de dijous. No sap si serà l'últim viatge que farà a Europa. La dona i els fills del seu germà repatriat campen per diferents països. És un dels primers sirians de l'actual conflicte que arriben a Catalunya.

Els germans Babeli van viure moments emotius a Àustria, a la ciutat de Klagenfurt, al sud del país, a prop de la frontera amb Eslovènia, on va tenir lloc el retrobament. Una abraçada intensa que tancava 35 anys de silenci. Joan Babeli va abandonar el país abans d'anar a fer el servei militar i no n'havia volgut saber res més. Allà hi tenia els pares i 8 germans més, alguns dels quals havien estat entre 3 i 5 anys enrolats a l'exèrcit lluitant en els conflictes bèl·lics interns dels anys 70. «Durant 35 anys, la família de Síria no m'havia dit res. Ara m'han localitzat per demanar-me ajut iestic amb ells», afirma Joan Babeli.

El refugiat Riald Babeli viu encara en un xoc, desconcertat per la fugida de casa seva, amb la idea que algun dia hi tornarà, tot i que allà, ara, no li queda res. Amb la il·lusió que trobarà ajuda per retrobar-se amb la família, sense saber què farà demà: si es queda

L'emotiva abraçada de Joan Babeli amb el seu germà refugiat, Riald, en el moment del retrobament. Feia 35 anys que no es veien

Riald Babeli estava sol a Àustria, amb la família dispersa per Europa, després de fugir de la guerra

Ha passat una odissea, de Síria a Turquia, la pastera fins a Grècia i el comboi cap a Àustria: 4 mesos sense nord

rà a Catalunya o bé si buscarà un refugi en algun altre país europeu. Holanda o Alemanya podrien ser bones destinacions, aquí els ajuts que reben aquests nouvinguts (uns 800 euros) són més importants que els que els dona l'Estat espanyol (poc més de 200), segons

explica Joan Babeli. Europa paga igual a tots els països.

Riald va fugir de casa seva fa 4 mesos, després del darrer bombardeig del govern. Vivia a Alep, la ciutat més poblada de Síria, on viuen uns 5 milions de persones. Residia a la zona governamental, l'àrea tèbriquement segura. Així havia estat en els primers cinc anys del conflicte bèl·lic, però en els darrers mesos el mateix govern ha ordenat bombardejos sobre aquesta part de la ciutat: «consideren que a la zona s'hi amagaven membres d'Estat Islàmic i ho han volgut acabar», segons ha explicat Riald a Joan Babeli.

Riald Babeli i la seva família van decidir iniciar una fugida cap

enlloc, cap a Europa. Per a ell, que té 62 anys, se li havia acabat el seu món a Síria de cop. No havia sortit mai del país, no parlava cap altra llengua que no sigui l'àrab, i té un gran desconeixement d'Europa, és sastre, però als 62 anys difícilment s'incorporarà al mercat laboral.

Físicament se'l nota cansat, camina amb lentitud i al rostre hi té marcats els senyals del patiment d'aquest quatre mesos d'escapada. Està constipat. «He passat fred». Va fugir amb tota la família cap a Turquia, en un camí de 9 hores a peu. Va creuar la frontera amb la família i allà hi han passat uens quantes setmanes. Ell era el cap del clan familiar, el pare i l'home, el responsable, i ara té al seu damunt, també, la càrrega d'una fugida desordenada que ha deixat diferents elements de la família, la dona, els quatre fills, la filla i els 14 néts, dispersos.

De Turquia, quan va poder, va sortir cap a Europa en una petita barca tipus Zodiac, punxada perquè s'enfonsi i no se'n trobin les restes si arriba al punt de destí. Més de 30 persones que «havien pagat 2.000 euros perquè ens portessin a Grècia». 100 metres lluny de la costa, el que era el suposat patró que els havia de salvar, «va saltar de la barca i ens va dir: seguiu recte, tot recte, i aneu inflant la barca, que no perdi aire».

Van aconseguir arribar a la costa, al seu nou món. A Grècia. Sense nord i sense rumb. Va agropar-se amb altres sirians i van anar a parar a Àustria. Un país absolutament desconegut. «No tenen cap experiència, no han sortit mai de Síria, no han vist res ni saben res del món occidental i cauen en xarxes mafioses. No em va agradar gens el que sentia», explica ara Joan Babeli. En canvi, Riald parla positivament del jove kurd que el va treure de grup i li va donar un llit i un sostre. El germà Joan va pagar al kurd l'últim deute de Riald.

Un nebot de la família fa tres anys que viu a Catalunya, i ara, a Artés

Mohamed Sharif Babeli

ENRIC BADIA | ARTÉS

Joan Babeli s'ha retrobat ara amb el seu germà Riald, però amb la família Síria ja hi ha tingut un contacte anterior. Fa tres anys, un seu nebot, amb el suport de la mare, va deixar el país abans de fer de soldat a Síria. Va abandonar el país, la família el va fer venir a Barcelona, i li va dir: «espavila't. El jove Mohamed Sharif Babeli (ell escriu el cognom diferent del tiet) ha estat durant un temps a Sabadell, però finalment, sense feina, va contactar amb el seu tiet i hi ha arribat a Artés. Ara, temporalment, treballa en una empresa d'impressió de Sant Fruitós i només té paraules d'agraïment per al tiet. No vol tornar a estar sol.

Maldia per tenir una colla, uns amics, per conèixer nois i noies de la seva edat, per poder ser jove, també, i per conservar la feina, que sap que és el que li pot donar establiment i independència.

Mohamed Sharif Babeli pateix pel problema del poble siria, no tant pel conflicte bèl·lic, sinó per les conseqüències d'aquesta fugida humanitària. «El meu tiet ajuda els sirians, i jo també els vull ajudar. Ha acabat el batxillerat i voldria seguir estudiant. Li agrada córrer i el seu atlètic cos demostra que ha passat moltes hores de gimnàs.

«Jo no puc acollir tota la família, seríem 300, però hi ha un germà discapacitat»

E.B. | ARTÉS

La de Riald Babeli no ha estat una sortida convencional. Ell va fugir del seu grup, i el que podia haver estat un risc gran d'acabar malvivint dependent de persones que s'aprofiten d'aquesta situació, ha tingut un primer final feliç amb parada a Artés. La resta de la família ho té més difícil. Alguns parelles dels fills s'han separat, la

dona és a Turquia, però és que a Síria encara hi ha 7 germans més Babeli, pràcticament tots a la mateixa ciutat d'Alep, però en diferents zones, segons el nivell d'adhesió al règim.

Joan Babeli pateix per tots, però no té capacitat per poder fer una acollida massiva de familiars, que podria ser un grup de 300 persones, ni els podria donar una res-

posta que el país no ha ofert encara. La seva fixació, però, es pot treure del país un germà amb discapacitat intel·lectual.

Babeli no té clar com fer la repatriació, però el mòbil treu fum de converses amb uns i altres. El seu germà Riald està «content dels europeus que m'han donat menjar i aigua». Joan Babeli intenta buscar solucions per a la resta.

Joan Babeli, un nebot que va arribar fa tres anys, Mohamet Sharif Babeli, i el germà repatriat, Riald, dijous al vespre a Artés

Però ambdues associacions no es volen limitar a l'ajut humanitari d'urgència als camps de refugiats o a Europa. També volen contribuir a la reconstrucció de Síria i de Beirut després de l'explosió i, més enllà encara, pretenen bastir ponts de diàleg entre les cultures per arribar a l'arrel del problema: afavorir el coneixement i l'acceptació de les diferències (perquè és en les diferències on tots som iguals) a fi que coneixent-nos millor, evitem l'enfrontament.

I és en aquesta direcció que avança el projecte ***Mediterranean soul***, l'*esperit de la Mediterrània*. Un projecte musical elaborat a partir de la trobada entre músics de Catalunya, el Marroc i el Líban per elaborar junts un treball

discogràfic a partir de la trobada i el diàleg musical intercultural mesclant diferents estils, cultures, llengües i llenguatges musicals.

Aquest treball es durà a terme a Catalunya i al Líban. Aprofitant els avantatges tècnics disponibles actualment ens enviarem propostes i contrapropostes tan com faci falta fins a trobar els punts de confluència. Aleshores n'enregistrarem una part aquí i una altra allà. Arrencarem del repertori musical tradicional de banda i banda de la Mediterrània però ens obrim a totes les influències de llenguatges més moderns implícites en la formació i trajectòria dels músics participants

Els beneficis de la venda dels CDs aniran destinats íntegrament a Horizon for syrans i a l'Associació Catalunya-Líban, així com també la totalitat de la recaptació dels tres concerts de presentació i una part de la recaptació de la resta de concerts. Uns concerts que pretenen ser, més que concerts, una autèntica experiència al voltant del coneixement de la realitat dels refugiats i de la situació a la Mediterrània oriental amb parlaments del senyor Joan Babeli, president d'Horizon for syrans i amb la venda d'artesanía de Síria, sempre a benefici dels refugiats.

Aquesta projecte compta amb la col·laboració extraordinària dels cors de l'Escola Municipal de Música d'Artés.

L'equip per dur a terme el projecte:

Joan Babeli, president d'Horizon for syrians, inspirador i alma mater del projecte. Originari de Síria i amb mots anys de residència a Catalunya és una persona que al seu cor hi conviuen els dos mons i no són irreconciliables; ben bé tot el contrari, tal com ell vol demostrar.

És graduat en criminologia, Postgrau en Règim jurídic de la immigració i Postgrau en seguretat i governabilitat per la UB.

Parla àrab com a llengua materna oral i escrita i amb domini dels diferents dialectes, català i castellà oral i escrit i té coneixements de francès i anglès.

L'any 2000 va ser assessor a nivell particular del President Pujol en matèria d'immigració i religions.

Ghassan Saliba, nascut a Byblos, al Líban, és secretari d'immigració de CCOO de Catalunya i president de l'associació Catalunya-Líban. Una associació que treballa per explicar polítiques socials i culturals del Líban, aquí a Catalunya i difondre les accions de solidaritat i cooperació realitzades des de Catalunya. L'associació col·labora amb la Xarxa de Solidaritat Euromediterrània, el Consell Municipal de la Immigració de Barcelona i la Ajuda Popular Libanesa. Segons ell cal «fomentar el coneixement del món àrab com a eina de cooperació i de lluita contra el racisme i la islamofòbia»

Hayaf Yassine músic libanès amb un gran prestigi reconegut internacionalment. Intèrpret de santur, és professor i director de la casa de la música d'Akkar al Líban. Guanyador aquest any 2020 del premi internacional de composició de música àrab otorgat per Arab academy of music-League of arab states. Ha estat entrevistat per Al-Jazira i per la televisió libanesa i ha actuat per tot l'Orient Mitjà i Europa.

Ell és el responsable de la part oriental del projecte.

Doctor en musicologia.

Llicenciat en pedagogia musical.

Estudis superiors de la tradició musical àrab.

Autor de llibres i articles sobre música, musicologia i els seus entorns socials.

Ha publicat diversos Cds de música àrab.

Ramon Creus, actualment jubilat ha sigut un prestigiós fotògraf professional tota la vida, que ha fotografiat des del paisatge a la cuina (Ferràn Adrià, Carme Rusalleda, germans Roca...) i un viatger incansable. Ha recorregut 120 països de tot món fent-ne fotos i reportatges. Ha fet llibres i reportatges entre altres sobre La Garrotxa Medieval i Girona encisa i darrerament ha fet el llibre “Una finestra al món” amb fotos de les activitats a Lledoners entre el 4 de juliol del 2018 i l’1 de febrer del 2019. També ha fet exposicions com per exemple El país d'Amazònia i Homenatge poètic a la sardana, reportatges amb un recull d'instantànies d'una volta a la Península Ibèrica en ultralleuger i col·laboracions amb el reconegut pintor basc Angel Uranga. Els seus treballs han estat exposats a Mònaco, Miami, Nova York i el circuit de Montmeló, per exemple.

Francesc X Riera «Xerina» i Josep Noguera són dos músics autodidactes d'arrel tradicional que han tocat junts pràcticament des de sempre. La seva activitat pionera com a grallers i professors de gralla els ha permès un coneixement profund de la música tradicional que han interpretat i ensenyat.

Però també mostren interès en fusionar la música tradicional amb altres llengüatges i així ho han fet amb músics com Diego Cortès (guitarra flamenca), Jordi Pegenaute (guitarra elèctrica rock), Manel Camp (piano jazz), Mohamed Souleimane (violí oriental, fundador i líder de l'orquestra àrab de Barcelona), els músics senegalesos Bakary Keita, Bamba Lamine Mane i la cantant i ballarina Touty Mane, i recentment amb la cantant de la república de Buriàtia, Sibèria, Oyuna Baturova i el cantautor del Nepal Tenzin Choegyal.

Tots dos son membres expedicionaris de Pallassos sense Fronteres.

Josep Noguera toca la guitarra i Francesc Riera les flautes i instruments tradicionals de vent.

Mercè Redorta al projecte canta, toca la flauta i fa arranjaments principalment per a la apart dels cors.

Grau professional en flauta travessera al Conservatori de Manresa.

Grau Superior en Pedagogia Musical (Flauta Travessera), ESMUC.

Màster en Musicoteràpia, ESMUC.

Postgrau en Música, Creativitat i Moviment, Conservatori de Bellaterra.

Màster en psicopedagogia a la UOC, en curs actualment.

Actualment està fent cursos de formació (Music learning theory, Body percussion).

Professora de música, flauta travessera, piano, cant modern, direcció de corals i música en família per a infants de 0 a 3 anys.

Jamal Chaouchi, músic, cantant i percussionista (derbouka, bendir, carcabes...) d'origen marroquí que viu a Catalunya. Coneix els ritmes orientals per pròpia tradició i els altres per aprenentatge, especialment la família de ritmes derivats de la rumba. Té molta experiència tocant i barrejant sonoritats i ritmes amb artistes de diferents llenguatges musicals.

Cors de l'Escola Municipal de Música d'Artés, una escola de música que aquest celebra el seu 25é aniversari i que ha volgut col·laborar-hi amb la participació dels seus cors. Aquesta escola anteriorment ja havia fet col·laboracions amb músics africans i recentment amb els músics libanesos amb qui ara es tornaran a trobar.

Carles Canellas i Jordi Suero són els encarregats de l'enregistrament sonor del CD.

Carles Canellas és enginyer informàtic. També fa diferents feines relacionades amb el camp del multimèdia, com fotografia, imatge, vídeo i so. Ha gravat i editat en vídeo diversos espectacles en directe (concerts de música, obres de teatre, dansa...), entre ells l'espectacle *Per Nassos* el 2019. Pel que fa a so, a part d'algunes sonoritzacions ha gravat i editat algunes peces per diferents grups, tant en directe com en estudi. L'any 2016 va gravar, mesclar i masteritzar el disc *Entre dos mSons*, de l'*Oyuna Baturova Grup*.

Jordi Suero és tècnic de so, ha estudiat un grau superior de So per a Audiovisuals i Espectacles. Després del primer curs ja va començar treballar en el món del directe, va tenir la sort de poder fer les pràctiques a Musiclan, un estudi de gravació on va poder formar part de varis projectes musicals molt diferents.

Audiovisuals XIC surt de les aules de Comunicació de la UAB i comença a treballar en el món audiovisual en totes les etapes del procés creatiu; des del guió, la producció i el rodatge fins al muntatge final del producte. Des del 2004 participa en creacions per a espectacles de carrer de Gog i Magog i altres projectes multidisciplinaris on les imatges formen part dels directes com un element més de la producció. L'espectacle "Foc" de Gog i Magog 03/04; muntatge i projeccions a l'espectacle "Encontres", del casal Dansaires Manresans, amb la participació de Caixa Catalunya i estrenat al teatre Kursaal de Manresa el 2009).

Crea muntatges promocionals en format videoclip per a diferents grups (La Sal dels Mars, Ateneu Bendula, Amar Mendé, Aiguabarreig, Oyuna Baturova grup) i participa en reportatges i documentals solidaris (Teranga, expedició de Pallassos Sense Fronteres a Casamance 2006, Galícia després del prestige, 2002).

Serán els encarregats del vídeo promocional.

Pressupost: 14.000€

Aquest pressupost és aproximatiu ja depèn d'algunes variables que no podem quantificar exactament.

- Enregistrament del CD, 2000 €
- Impressió de 200 CDs, 800 €
La idea es imprimir-ne 200 i a mesura que es vagin esgotant anar-ne imprimint més ja que no hi ha diferència de preu entre dos cents i dos mil.
- Vídeo promocional del projecte, 800 €
- Viatge de tres persones al Líban, un músic per acabar de lligar tots els punts dubtosos, el president d'Horizon com a relació entre uns i altres i traductor i un fotògraf per deixar-ne constància i publicitar l'esdeveniment. 2000€
- Viatge a Catalunya de l'Hayaf Yassine i dos músics més del seu equip per fer tres concerts de presentació. Aquests concerts es farien el mateix cap de setmana en divendres, dissabte i diumenge a Artés, Manresa i Barcelona. 3000€
- Viatge al Líban per fer un concert de presentació a Akkar i diferents concerts en lloc amb població desfavorida i en camps de refugiats. 5000€
- Dipòsit legal del CD
- Disseny gràfic del CD

Aspectes gratuïts del projecte:

- Tota la feina de creació, arranaments, assajos, interpretació, enregistrament i direcció musical.
- Tota la feina de disseny i producció del so.
- Tota la feina de fotografia i imatge gràfica.
- Tota la feina de promoció i publicitat del CD i dels tres concerts de presentació.

Post scriptum.

Estem estudiant la possibilitat de fer un reportatge sobre el projecte basat en el gran interès social que pot arribar a tenir la manera d'enfocar les relacions entres el diferents pobles que habitem a banda i banda de la Mediterrània, de nord a sud i d'est a oest.

El reportatge es plantejaria al voltant de Joan Babeli i Ghassan Saliba, un siri i un libanès que fa molts anys que viuen a Catalunya i que poden expressar les diferents visions culturals ja que en ells conviuen, se les han fet seves, formen part de les seves personalitats i de la seva manera íntima de viure.

Al reportatge es mostraria com ells inspiren i articulen des de bon principi aquest projecte i la seva resolució i concreció dalt d'un escenari.

Ens hi estem posant, caldria trobar una productora i/o un canal de televisió.

